Partea introductivă
Dosarul nr.2c-150/2026
2-26007008-12-2c-22012026-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătorul din Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Republica Moldova, Svetlana Cușnir, soluționând, unipersonal, după procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „R-Șhipping Express” către SRL „Farmina” cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 21.01.2026, avocatul Iulian Timotin, acționând în numele și în interesele SRL „R-Șhipping Express” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Farmina” cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, a indicat că, la *****între SRL „R-Shipping Express” și SRL „Farmina”, a fost semnat contractul de expediție/cererea-comandă n***** de prestare a serviciilor de transport-expediție. Conform contractului suma totală spre achitare constituie 4000,00 USD.

La 03.07.2025, conform negocierilor dintre părți și acțiunilor în timpul expediției, expeditorul a eliberat contul de plată nr. ***** în valoare de 4140,00 USD.

Astfel, la 08.07.2025, părțile au semnat factura fiscală nr. ***** prin care reclamantul a prestat servicii, iar pârâtul a recepționat servicii în valoare de 69.617,00 lei, iar obiecții privind calitatea și cantitatea serviciilor nu au parvenit.

A comunicat că, în calitate de anexă la factura fiscală (pct.4 din factură), furnizorul/reclamantul a anexat actul de îndeplinire a lucrărilor și serviciilor în valoare de 69 617,00 lei. Astfel, reclamanta în data de 10.12.2025 a emis actul de verificare a datoriilor, conform acestui act, debitorul datorează creditorului suma de 69 617,00 lei.

A relevat că, luând în considerare faptul că pârâtul nu și-a respectat obligațiunile la care reclamantul a încercat o aplanare a conflictului pe cale amiabilă, pe lângă apelurile telefonice, pe lângă termenii indicați în contract și nerespectați de către pârât, reclamantul a expediat în adresa pârâtului: somație de plată nr.1 din 03.01.26 privind achitarea sumei de 69 617,00 lei corp datorie și 63 003,38 lei penalitate.

A indicat că, la 14.01.2026, pârâtul a expediat răspuns la notificare, prin care recunoaște parțial datoria și solicită corectarea facturii fiscale. Totodată, societatea-pârâtă a achitat parțial datoria conform facturii fiscale semnată de ambele părți în mărime de 69 617,00 de lei, însă pârâtul a achitat doar suma de 67 262,80 de lei. Respectiv, datoria restantă admisă de societatea-pârâtă constituie suma în valoare de 2354,20 de lei.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, societatea-reclamantă SRL „R-Șhipping Express" a solicitat încasarea din contul SRL „Farmina" în folosul SRL „R-Shipping Express" SRL, a sumei de 2 354,20 de lei, cu titlu de datorie acumulată, suma de 63 003,38 de lei, cu titlu de penalitate, suma de 2510,70 lei cu titlu de taxa de stat, suma de 200,00 lei cu titlu de taxa de timbru, precum și cheltuielile de asistență juridică și toate cheltuielile de judecată ce vor fi suportate pe marginea examinării prezentei acțiuni.

Incidente de procedură

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „R-Șhipping Express" către SRL „Farmina" cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 ianuarie 2026 şi copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexă, au fost expediate prin scrisoare cu aviz de recepție (f. d. 25, 71) în adresa societății-pârâte, aceasta fiind obligată în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, să prezinte referința scrisă privind acțiunea reclamantului și toate probele necesare care confirmă obiecțiile sale.

La 24 februarie 2026, reprezentantul părții-pârâte, administratorul Guțan Ghenadie, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată (f. d. 32-34).

Verificând circumstanțele speței prin prisma art. 276[3] alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă, judecătorul a conchis soluționarea cererii de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Motivarea

Apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate și argumentele expuse în referință, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, judecătorul consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, din următoarele raționamente.

Potrivit art.276[2] alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are

un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art.775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației, iar potrivit art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Din prevederile art. 992 alin. (1) din Codul civil rezultă că, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Din prevederile art. 993 alin. (2) din Codul civil reiese că, părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Conform art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Din materialele cauzei s-a constatat că, la *****între SRL ,,R-Shipping Express” și SRL ,,Farmina”, a fost semnat contractul de expediție/cererea-comandă n***** de prestare a serviciilor de transport-expediție, conform căruia suma totală spre achitare constituie 4000,00 USD (f. d. 8).

Concomitent se atestă că, conform Cererii-comandă nr.***** din *****prețul negociat este de 4000 USD, iar la pct. 8. s-a prevăzut că toate taxele necesare și obligatorii clientul achită din cont propriu (procedurile de devamare, *taxe portuare*, declarații de export, etc.) (f. d. 8).

La 03.07.2025, expeditorul SRL ,,R-Shipping Express” a eliberat contul de plată nr. ***** în valoare de 4140,00 USD (*ce constituie suma de 4000 USD pentru servicii Multimodal trasport şi suma de 140,00 USD pentru servicii Port inspection*) (f. d. 9).

La caz, se reține că, în temeiul contractului încheiat între părți, societatea-reclamanta și-a executat obligațiile asumate, prin prestarea serviciilor de transport, fapt confirmat prin Scrisoarea de Trăsură CMR (f. d. 10).

Potrivit facturii fiscale Seria nr. ***** din 08.07.2025 (f. d. 11) și a actului de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor Nr. ***** din 07.07.2025 (f. d. 12), la contractul-comandă nr.10433 din *****prețul pentru serviciile de transport internațional constituia suma de 4140 USD, care la cursul de schimb din 08.07.2025, forma suma de 69 617,00 lei.

Totodată, din punctul de vedere al actelor enunțate, instanța atestă că, la materialele dosarului, lipsesc oricare înscrisuri privitor la înaintarea pretențiilor din partea părții-pârâte cu privire la serviciul prestat de către partea-reclamantă, precum și că partea-reclamantă nu este îndreptățită să solicite încasarea sumei de 2354,20 lei, în contextul în care suma de 69 617,00 lei este compusă din 2 taxe: suma 4000 USD pentru servicii Multimodal trasport și suma de 140,00 USD pentru servicii Port inspection, a cărei achitare a fost prevăzută în pct. 8 al cererii-comandă nr.***** din *****semnată de ambele părți.

Tot aici, se notează că factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

În același timp, din materialele cauzei rezultă că partea-pârâtă a achitat doar parțial contravaloarea serviciilor prestate, efectuând plăți în sumă de 67 262,80 lei. Or, potrivit actului de verificare a decontărilor între întreprinderi din 06.02.2026, SRL ,,Farmina” are față de SRL ,,R-Shipping Express”, o datorie în mărime de 2354,20 de lei (f. d. 31).

De notat că, contractul este legea părților și fiind valabil încheiat are caracter obligatoriu între părțile contractante, contractul nominalizat având caracter sinalagmatic, exprimă libera voință a părților și pune drepturi și obligații corelative în seama ambelor părți.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că pretenția societății-reclamante SRL ,,R-Shipping Express” privind încasarea din contul SRL ,,Farmina” a datoriei restante în sumă 2354,20 lei, rezultată din executarea contractului de expediție/cererea-comandă nr.10433 din *****este întemeiată și confirmată prin probele administrate în cauză, iar societatea-pârâta nu a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile care să demonstreze stingerea integrală a obligației de plată, executarea acesteia într-un alt cuantum sau inexistența datoriei pretinse, motiv pentru care cerința reclamantei urmează a fi admisă.

Cu privire la afirmația părții-pârâte din referință prin care susține că conform Cererii-comandă nr.10433 din *****compania SRL ,,R-Shipping Express”, în

calitate de Expeditor și-a asumat obligația de prestare a serviciilor de transport, iar SRL „Farmina” în calitate de Client și-a asumat obligația să achite serviciile de transport în sumă de 4000 USD, judecătorul o va respinge ca neîntemeiată, or, potrivit art. 1029 și art. 1035 din Codul civil, oferta trebuie să exprime voința de a contracta, iar acceptarea poate rezulta dintr-o declarație sau dintr-o acțiune care atestă consimțământul. De alt fel, la pct. 8 al Cererii-comandă părțile au prevăzut că clientul va achita și alte taxe necesare și obligatorii.

La fel, art. 1411 alin. (1) din Codul civil prevede că expeditorul trebuie să achite remunerația convenită pentru transport. Totodată, art. 1100 și art. 1101 din Codul civil impun interpretarea contractului în funcție de intenția comună a părților, buna-credință și circumstanțele încheierii acestuia.

Iar, dacă raportul dintre companii este unul de expediție, art. 1446 din Codul civil, prevede dreptul transportatorului la compensarea anumitor cheltuieli legate de executarea indicațiilor expeditorului, dacă nu este obligat prin contract sau lege să le suporte el însuși.

Mai mult, instanța de judecată observă că aplicarea acestui articol depinde de natura concretă a serviciului, la caz, suma de 140,00 USD, care a fost achitată de societatea-reclamantă cu titlu de „Port Inspection”, care se traduce prin „inspecție în port” și desemnează, în domeniul transportului și logisticii, un serviciu de verificare a mărfurilor, a containerului sau a documentelor aferente transportului, efectuat în zona portuară. Iar, potrivit legislației Republicii Moldova, nu rezultă cert că serviciul „Port Inspection” urmează întotdeauna a fi inclus în prețul transportului sau că trebuie să fie întotdeauna achitat separat de client.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că pretenția societății-reclamante SRL „R-Shipping Express”, privind încasarea din contul societății-pârâte SRL „Farmina” a datoriei restante în sumă de 2354,20 de lei, rezultată din executarea Cererii-comandă nr.10433 din *****este întemeiată și confirmată prin probele administrate în cauză, iar societatea-pârâta nu a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile care să demonstreze stingerea integrală a obligației de plată, executarea acesteia într-un alt cuantum sau inexistența datoriei pretinse, motiv pentru care cerința reclamantei urmează a fi admisă.

Cu privire la pretenția reclamantei privind încasarea penalității, instanța de judecată consideră necesar a elucida următoarele aspecte și norme legale incidente raportului juridic litigios.

Potrivit art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că

debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Potrivit art. 949 din Codul civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Nu se poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă).

Conform art. 953 alin. (1) din Codul civil, penalitatea disproporționat de mare poate fi redusă, la cererea debitorului, în cazuri excepționale, prin luarea în considerare a tuturor împrejurărilor și a intereselor creditorului ocrotite de lege. Reducerea nu decurge automat din solicitarea debitorului sau din depășirea valorii datoriei. Judecătorul trebuie să stabilească dacă penalitatea pretinsă este excesivă în circumstanțele concrete, ținând cont de valoarea obligației, durata și întinderea neexecutării, conduita părților și consecințele întârzierii pentru creditor.

Așadar, din conținutul normelor enunțate mai sus, judecătorul concluzionează că, societatea-reclamantă SRL „R-Șhipping Express”, este îndreptățită să solicite penalitatea contractuală pentru neexecutarea obligației de plată în sensul pct.10 din Cererea-comandă nr.10433 din *****însă cuantumul acesteia în mărime de 63 003,38 lei, calculată pentru perioada 07.07.2025-03.01.2026, în raport cu datoria de 2354,20 lei, care urmează a fi dispusă spre încasare, este disproporționat de mare, fapt ce impune necesitatea reducerii penalității disproporționat de mari, în sensul art. 953 din Codul civil.

Prin urmare, judecătorul consideră că atunci când obligația are ca obiect o creanță pecuniară, este disproporționată situația în care penalitatea exprimată procentual depășește valoarea datoriei din care este calculată.

Din aceste considerațiuni, judecătorul va dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari prin micșorarea penalității până la valoarea datoriei de bază dispusă spre încasare – 2354,20 lei.

Cu titlu subsidiar, judecătorul ține să menționeze că problematica reducerii penalității disproporționat de mari a fost deja reflectată în jurisprudența Curții Supreme de Justiție, care a statuat asupra necesității verificării proporționalității clauzei penale în raport cu obligația principală și circumstanțele concrete ale cauzei, intervenind pentru reducerea penalității atunci când aceasta devine vădit disproporționată, ca o aplicare legitimă a mecanismului de restabilire a echilibrului

contractual (a se vedea decizia nr. 2rac-269/22 din 30 iulie 2025 și decizia 2ra-1773/23 din 11 martie 2026).

Cu referire la solicitarea părții-reclamante privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța menționează că în conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Concomitent instanța reține că, prin HCC nr. 20 din 26.09.2024, MO423-426/10.10.24 art.155; în vigoare 26.09.24, art.84 al.(4) textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.” și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” a fost declarat neconstituțional.

Prin aceeași HCC nr. 20 din 26.09.2024, Curtea a subliniat la pct. 119 următoarele: „Curtea reține că articolele 2 alin. (2) din Legea taxei de stat și 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă interzic compensarea taxei de timbru din contul părții care a pierdut procesul. Această măsură protejează persoanele care au pierdut un proces judiciar și care, în lipsa acestor norme, ar fi fost obligate la compensarea cheltuielilor de judecată, în care intră și taxa de timbru, în baza regulii „cine pierde plătește”. Curtea observă că aceste prevederi sunt rigide și nu le acordă celor care o aplică o discreție prea mare. În acest sens, Curtea reține că, fără a ține cont în mod adecvat de interesele persoanelor care au avut câștig de cauză într-un proces judiciar, normele contestate le privează pe acestea de un „bun”. (…)”.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Așadar, la caz, se apreciază necesar de a dispune încasarea din contul societății-pârâte SRL „Farmina”, în beneficiul SRL „R-Șhipping Express”, cheltuielile de judecată în mărime de 200,00 lei, ceea ce constituie taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii.

Prin urmare, având în vedere că acțiunea a fost admisă parțial, instanța va dispune încasarea de la SRL „Farmina”, în beneficiul SRL „R-Șhipping Express”,

a cheltuielilor de judecată formate din suma de 250,00 (două sute cincizeci, 00) lei cu titlu de taxă de stat.

În litigiul respectiv, societatea-reclamantă SRL „R-Șhipping Express” a beneficiat de servicii juridice prestate de cabinetul avocatului „Iulian Timotin”, în baza mandatului avocațial nr. 2015811 din 23.12.2025 și pentru care SRL „R-Șhipping Express” a achitat suma de 15 000,00 lei, fapt confirmat prin factura fiscală Seria Nr. EBF000120226 din 02.02.2026 (f. d. 28).

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabil şi să nu constituie sume excesive.

În circumstanțele descrise, instanța de judecată conchide de a încasa din contul societății-pârâte SRL „Farmina”, în beneficiul SRL „R-Șhipping Express”, suma în mărime de 5 000,00 lei, ca fiind cheltuieli de asistență juridică necesare şi rezonabile.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia judecătorului este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu prevederile art. art. 276^2 -276^4 din Codul de procedură civilă al RM, judecătorul

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „R-Șhipping Express” către SRL „Farmina” cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată

Se încasează din contul SRL „Farmina”, în beneficiul SRL „R-Șhipping Express” datoria în sumă de 2354,20 (două mii trei sute cincizeci și patru,20) lei, suma de 2354,20 (două mii trei sute cincizeci și patru,20) lei cu titlu de penalitate, cheltuielile de judecată formate din suma de 250,00 (două sute cincizeci, 00) lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 (două sute, 00) lei cu titlu de taxă de timbru, și suma de 5000 (cinci mii, 00) cu titlu de asistență juridică.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne

definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecătorul Svetlana Cușnir